Dimarts 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,5-11): En aquell temps, parlant alguns del temple, que estava fet amb pedres magnífiques i adornat amb ofrenes votives, [Jesús] digué: «Això que veieu, dies vindran en què no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui destruïda».

I l'interrogaren, dient: «Mestre, quan succeiran aquestes coses, i quin el senyal de quan comencin a realitzar-se?». I ell digué: «Mireu de no ser enganyats, ja que molts vindran en el meu nom, dient: "Jo soc", i: "El temps s'apropa". No aneu rere ells. I quan sentireu parlar de guerres i de rebel·lions, no tingueu por; perquè convé que primer succeeixin aquestes coses, però no serà de seguida la fi».

Llavors els deia: «S'alçarà nació contra nació i regne contra regne, i hi haurà grans terratrèmols, i fams per diversos llocs, i pestes, i coses aterridores i grans senyals del cel».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No en quedarà pedra sobre pedra»

Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui escoltem astorats la severa advertència del Senyor: «Això que veieu, dies vindran en què no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui destruïda» (Lc 21,6). Aquestes paraules de Jesús es troben als antípodes d'una així anomenada "cultura del progrés indefinit de la humanitat" o, si voleu, d'uns quants capdavanters tecnocientífics i políticomilitars de l'espècie humana, en imparable evolució.

Des d'on? Fins on? Això ningú no ho sap ni ho pot saber, llevat, en darrer terme, d'una suposada matèria eterna que nega Déu usurpant-ne, tanmateix, els atributs. Com intenten de fer-nos combregar amb rodes de molí els qui refusen de combregar amb la finitud i precarietat que són pròpies de la condició humana!

Nosaltres, deixebles del Fill de Déu fet home, de Jesús, escoltem les seves paraules i, fent-les ben nostres, les meditem. Heus ací que ens diu: «Mireu de no ser enganyats» (Lc 21,8). Ens ho afirma Aquell que ha vingut a donar testimoni de la veritat, tot afirmant que els qui són de la veritat escolten la seva

veu.

I heus aquí també que ens assevera: «no serà de seguida la fi» (Lc 21,9). La qual cosa vol dir, d'una banda, que disposem d'un temps de salvació i que ens cal aprofitar-lo; i, de l'altra, que, de totes passades, la fi vindrà. Sí, Jesús, vindrà «a judicar els vius i els morts», com professem en el Credo.

Lectors de Contemplar l'Evangeli d'avui, benvolguts germans i amics: uns versets més endavant del fragment que ara comento, Jesús ens estimula i consola amb aquestes altres paraules que, en nom seu, us repeteixo: «Amb la vostra paciència posseireu les vostres ànimes» (Lc 21,19).

Nosaltres, fent-li cordial ressò, amb l'energia d'un himne cristià i català, ens exhortem els uns als altres: «Perseverem, que ja amb la mà toquem el cim!».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Per tal de tallar tota pregunta dels seus deixebles sobre el moment de la seva vinguda, Crist va dir: 'No us toca a vosaltres conèixer els temps i les dates'. Va voler ocultar-nos això perquè ens mantinguem en vetlla» (Sant Efrem)

- «El cessament del sacrifici i la destrucció del Temple havia de ser una commoció terrible. Déu, que havia posat el seu nom en aquest Temple i que misteriosament habitava en ell, el va abandonar; ja no era la seva estada sobre la terra. L'Antic Testament havia de llegir-se d'una manera nova!» (Benet XVI)

- «Jesús (...) va identificar amb el temple presentant-se com l'estança definitiva de Déu entre els homes. Per això la seva mort corporal anuncia la destrucció del temple, que manifestarà l'entrada a la nova edat de la història de la salvació: 'Ve l'hora que ni en aquesta muntanya ni a Jerusalem no adorareu el Pare' (Jn 4,21)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 586)